

På det møde i tirsdags på Berlingske Tidende, som spørgeren også henviser til, blev det slet ikke nævnt overhovedet som en sammenhæng. Så altså, der er ikke fugls føde i den sammenligning. For mig er kulturkanonen en invitation, en gave, noget, som skal stå afskærmet fra en almindelig politisk diskussion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 88

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, der er mange i den danske befolkning, mange kunstnere og også blandt dem, der har været involveret i den her kanon, og i hvert fald mange af os, der arbejder med kulturpolitik, som ikke rigtig forstår, hvad der er kulturministerens holdning i den her sag.

Derfor synes jeg, at det ville være fint, hvis ministeren kunne præcisere det her i dag, for der var et forløb i efteråret, hvor kulturministeren koblede kulturkanonen sammen med kulturkampens anden fase eller anden front, som han udtrykte det. Det var der mange der reagerede på. Så gik kulturministeren ud med en undskyldning og sagde, at det ikke var det, der var meningen. Og nu har han så gentaget, at det, han egentlig sagde dengang, egentlig var noget, han mente, og at det gælder endnu mere i dag, end det gjorde dengang.

Kan vi ikke få et klart svar fra ministeren? Er der en sammenhæng mellem kulturkanonen og kulturkampen eller kulturfronten, som han beskrev det på landsrådsmødet, eller er der ikke? Det synes jeg er det, som vi skal have et svar på.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg mener det samme, som jeg mente i september, som jeg mente i tirsdags, og som jeg mener i dag.

Der er en kulturkanon, som er autonom i forhold til den politiske diskussion. Det har været min holdning fra dag et, det var min holdning dag to, og det er også min holdning i dag, dag tre.

Hvis man så vælger at ville misforstå det – eller som jeg sagde i september måned, så kunne man godt misforstå det, hvis man læste det på den måde, og derfor beklagede jeg jo, at der var de misforståelser – må jeg jo igen udtrykke, som jeg gjorde dengang, og som jeg gør i dag, at kulturkanonen for mig at se er en gave, som vi alle

sammen bare skal gøre brug af, og som vil give en mulighed for at gå om bord i dansk kultur på et helt andet niveau, end vi har haft før.

Derfor anerkender jeg ikke den præmis, at man skal diskutere ud fra, at der er en sammenblanding. Den sammenblanding har jeg ikke foretaget. Hvis jeg ville, kunne jeg gøre det. Som minister kan jeg jo sådan set diskutere, hvad jeg selv vil. Men jeg mener ikke selv, at der er sådan en sammenblanding, for jeg mener, at det er to forskellige ting.

Mogens Jensen (S):

Jeg synes også, det er beklageligt, at ministeren har givet anledning til, at der åbenbart er forvirring om, hvad ministeren mener, og der må være forvirring om det. Nu står jeg med to indlæg fra Berlingske Tidende i dag fra to fremtrædende medlemmer af kanonudvalgene, som hver for sig klandrer ministeren for nu igen at bringe tvivl om, hvad sammenhængen er i det her. Og jeg vil ikke sige, at det er skønne ord, der bliver anvendt om ministerens håndtering af denne sag. Så jeg synes, det er vigtigt, at vi får en udmelding her i Folketingssalen om, hvad ministeren mener.

Kl. 13.40

Jeg vil godt spørge: Holder ministeren fast ved den erklæring, som ministeren gav den 30. september 2005, hvor ministeren sagde, at han ville afvise ethvert forsøg på at koble kulturkanonen sammen med den borgerlige værdikamp, som handler om fundamentalisme kontra demokrati?

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen jeg vil da gerne gentage mig selv ligesom senator Cato. Der er ikke nogen sammenhæng. Den historie må stå for Berlingske Tidendes egen regning. Der har ikke været den kobling, for i min inderste sjæl og i den intention, der har været med hele kulturkanonen, er der ikke den sammenhæng. Det har der ikke været, og det er der ikke. Kulturkanonen er et helt andet projekt.

Det betyder så ikke, at vi ikke stadig væk har en diskussion omkring fundamentalistiske værdier kontra demokratiske værdier. Det betyder ikke, at vi ikke skal være opmærksomme på, at der er kræfter i det her samfund, som ikke vil vores demokrati. Senest så vi det i den meningsmåling i søndags, hvor en pænt stor del af den muslimske befolkning i Danmark støttede flagafbrændinger og ambassadebrændinger. Det er